

Kazbek (5054 m) Kavkazská skialpová pětitisícovka

Zadání bylo jednoduché: „Chceme dát na skialpech nějaký hodně vysoký kopec a máme na to tak týden“. Naštěstí na nedalekém Kavkazu stojí mýtický Kazbek. Tato hora, na které byl podle legendy přikován Prométheus, se „chodí“ především v létě a přitom je jako stvořená pro výstup na lyžích.

  David Daw Knill, horský vůdce UIAGM, www.7summits.cz

Z hlavního gruzínského města Tbilisi přejezdíme dodávkou za 3 hodiny do městečka Stepantminda. Cestou projíždíme lyžařské středisko Gudauri, kde začíná pás třítisícových vrcholů s velkým potenciálem pro freeridové řádění. Jsme kousek od ruských hranic Severní Osetie a sovětský nádech na každém kroku nás v tom jen utvrzuje. Okolní vrcholy zde dosahují výšky přes 4000 m a naprostou dominantou ve tvaru pyramidy je hora Kazbek. Následující den se loučíme s pohodlným životem v údolí a necháme se vyvést ke kostelíku Nejsvětější trojice, zdejším hojně navštěvovaným poutním místem. V letních měsících zde těžko najdete čas k rozjímání o samotě, dnes tu ale nacházíme liduprázdné parkoviště. Obvykle výstup na lyžích začíná právě zde. Letošní zima byla ale trochu skoupejší na sněh a tak připevníme lyže na batoh a prvních 300 výškových metrů zvládneme pěšky. Tady se přes ostrůvky sněhu přeneseme do jednotlého třípytlivého oceánu. Poslední dny trochu sněžilo a vše okolo je tak dokonale přebílené. Výstupová cesta sice není vidět, ale je zřejmá i proto, že přímo před nosem jako maják vystupuje samotný Kazbek. Od mohyly s kamenným křížem je chata „Altihut“, která je cílem dnešní túry, vzdálena necelý kilometr. Musíme však ještě traverzovat úžasným svahem, snem pro sjezdování na hodně širokých lyžích. Pracovně bych to tady klidně nazval Aljaška. Postupovat však budeme opatrně. Svým sklonem a charakterem je Aljaška ukázkový lavinový svah. Proto ostražitost a rozestupy jsou zcela na místě, obzvlášť v odpoledních hodinách, kdy svah za slunečného počasí měkne. Půlhodina stoupaní a perníková chaloupka „Altihut“, citlivě osazena na boční moréně ve výšce 3014 m, nás vítá otevřenými okenicemi s rudým svatojiřským gruzínským křížem. Chata je postavena v západoevropském standardu, na její stavbě se podíleli Švýcaři. Od roku 2009 je kromě listopadu a prosince otevřena celoročně. Švýcarskému standardu odpovídá i cena a proto se zde místní lezci a skialpinisté málokdy zastaví. Další den vyrážíme až po deváté hodině. Na další chatu „Bethlemi hut“ nás čeká převýšení 600 m v nenáročném terénu a tak není kam spěchat. Od chaty „Altihut“ doporučuji výstup nikoliv přímo po moréně se sněhovými převisy, neriskujete průlet do údolí, ale údolím po jeho levé straně. Cesta je opravdu

Oddechnutí po prvním stoupaní asi kilometr před chatou "Altihut" (3014 m)

Sněhu je málo, než obvykle bývá na začátku května, ale na pěknou jízdu dolů to stačí

Chata "Altihut" (3014 m)